

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/376/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200383
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1719200383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: matka - P. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 6, XXX XX X. L., zastúpená SODOMA VULGAN, spol. s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, IČO: 47 254 084, a otec - W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX W., v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zmenu zverenia, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, zo dňa 06.06.2019, č.k. 12P/51/2019-130, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 06.06.2019, č.k. 12P/51/2019-130, zvýšil výživné na maloletého z 175 eur mesačne na 275 eur mesačne od 21.02.2019, ktoré uložil otcovi platiť vždy do 15-teho dňa v každom kalendárnom mesiaci k rukám matky. Zročné výživné za obdobie od 21.02.2019 do 31.05.2019 v celkovej sume 328,57 eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh otca zamietol. Zmenil rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 28P/171/2011-12 zo dňa 29.09.2011 v časti výroku o výživnom. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 217 ods. 1, 2, § 231 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, keď od poslednej úpravy výživného uplynulo 8 rokov a na strane maloletého nastala podstatná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného. Vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého, príjmov a pomerov oboch rodičov, ich možností, schopností a majetkových pomerov. Za preukázané mal, že maloletý ktorý bol v čase posledného rozhodnutia vo veku 1 roka, v školskom roku 2018/2019 je žiakom 2 ročníka základnej školy, ktorého náklady na odôvodnené pomery vzrástli vo všetkých oblastiach jeho života s ohľadom na jeho vek, školské a mimoskolské aktivity. Matkou vyčíslené mesačné náklady na maloletého v sume cca 450 eur, považoval za primerané, odôvodnené a preukázané. Na starne otca nezohľadnil jeho dobrovoľnú nezamestnanosť, keď za preukázané mal, že otec má stredoškolské vzdelanie, nemá zdravotné obmedzenia, žije v Bratislavskom kraji, kde je najnižšia miera nezamestnanosti a žije aktívnym spoločenským a cestovateľským životom. Uviedol, že je na

slobodnom rozhodnutí otca, či bude pracovať, kde bude pracovať ale s ohľadom na jeho vyživovaciu povinnosť si musí svoje finančné záležitosti zariadiť tak, aby výživa a výchova maloletého dieťaťa nebola ohrozená. Pokiaľ ide o finančné nároky na športovú činnosť maloletého v športovom klube Slovan v Bratislave zistil, že napriek tomu, že mu ho vybral otec, tieto v prevažnej miere znáša matka za pomoci starých rodičov. Okrem sporadického príspevia otca 100 eur na členský poplatok, súd prvej inštancie na strane otca nemal preukázané plnenie si vyživovacej povinnosti nad rámec určeného výživného v súvislosti so zvýšenými potrebami maloletého. Návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, pre nepreukázaný skutočný záujem o maloletého sa postarať, bez vytvorených vhodných bytových podmienok a stabilného príjmu. Súd prvej inštancie tento návrh vyhodnotil ako účelový protinávrh na zvýšenie výživného, čo považoval pre kvalitný výkon rodičovských práv a povinností za nepostačujúce. Zročné výživné za obdobie od 21.2.2019 do 31.05.2019 v celkovej sume 328,57 eur uložil otcovi zaplatiť do 15 dní k rukám matky od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie otec, navrhujúc odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a výživné určiť v sume 200 eur. Mal za to, že súd prvej inštancie neposúdil spravodlivo celkovú situáciu, výživné stanovil vo výške nezodpovedajúcej jeho možnostiam, matkou vyčíslené náklady na odôvodnené potreby maloletého považoval za nepreukázané. Dôvodil, že ak by obaja rodičia mali na potreby maloletého prispievať rovnakou sumou pri matkou uvádzanej sume nákladov by polovica predstavovala 225 eur. Poukázal na podľa neho preukázaný fakt, že vždy prispieva na mimoriadne výdavky maloletého jednou polovicou, čo napokon potvrdila aj matka a prispieva nad rámec výživného určeného súdom v súvislosti s futbalom. Namietal, že uvedené súd prvej inštancie nezohľadnil, tiež nezohľadnil ani to že maloletému kúpil oblečenie a obuv, školské pomôcky a poplatky či lieky. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne nezohľadnil ani otázku ďalšej osoby žijúcej v spoločnej domácnosti s matkou. Namietal tvrdenia matky o jeho spôsobe života, keď posledné roky na žiadnej dovolenke nebol. Uviedol, že s výdavkami na maloletého mu pomáhajú jeho rodičia a priateľka, keďže je nemajetný, nezamestnaný a financie si zabezpečuje iba brigádami. Poukázal na svoje dlhy na sociálnom a zdravotnom poistení a exekúcie, z dôvodu ktorých má obmedzenia aj na pracovnom trhu. Uviedol, že do budúcnosti chce svoju situáciu riešiť a má záujem požiadať o osobný bankrot.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadala rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázala na záver súdu prvej inštancie, že ňou deklarované a preukázané výdavky na maloletého zodpovedajú realite a nie sú nadhodnotené a účelové. Zdôraznila, že otec nespochybnil konkrétne mesačné výdavky na maloletého a obmedzil sa len na konštatovanie, že ako celok sú nadhodnotené. Na názor otca, že by mali obidvaja rodičia prispievať na jeho výživu rovnakou sumou poukázala na znenie § 62 ods. 4 Zákona o rodine. Uviedla, že otec neprispieva na mimoriadne výdavky maloletého jednou polovicou, dokonca neplatí riadne a včas ani súdom stanovené výživné. Poukázala na skutočnosť, že aj napriek vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, otec prispieva na výživu maloletého len sumou v zmysle pôvodného súdneho rozhodnutia. Uviedla, že je v možnostiach a schopnostiach otca podieľať sa na uspokojovaní potrieb maloletého vyššou sumou, avšak otec sa vyhýba pracovným príležitostiam. Uviedla, že s ňou v spoločnej domácnosti nežije maloletá Y. O.. Argumentácia otca, že s výdavkami na maloletého mu pomáhajú jeho rodičia a partnerka nemôže obstáť, keď nezájme otca nájsť si stabilné zamestnanie nemôže byť na ujmu maloletého.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdiť.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa 378 ods. 1, § 385 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukázal.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Za zmenu pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov. Úlohou súdov pri rozhodovaní o zmene výživného je preto potrebné zistiť, či a v akom smere došlo k zmene pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a v prípade kladného zistenia túto zmenu premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov.

9. V danej prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval vecne správne, keď zisťoval všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloletého z hľadiska jeho súčasných odôvodnených potrieb, ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine), porovnal so skutočnosťami rozhodnými pre určenie výživného v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom rozsudkom Okresného súdu Pezinok, zo dňa 29.09.2011, č.k. 28P/171/2011-12.

10. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním aj odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výživnom došlo na strane maloletého k zmene pomerov, ktorú je potrebné premietnuť do výšky výživného. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane maloletého, túto súd prvej inštancie správne ustálil, správne určil rozsah zmeny pomerov vyčíslených matkou. Rovnako správne ustálil aj počiatok zmeny pomerov na strane maloletého porovnaním obdobia posledného rozhodnutia súdu o výživnom v roku 2011 s obdobím školského roka 2018/2019, v ktorom maloletý nastúpil do 2. ročníka základnej školy s preukázanými nákladmi na jeho mimoškolskú športovú činnosť, pričom táto skutočnosť ani nebola v konaní sporná. Odvolací súd dáva do pozornosti otca, že nemožno považovať za sporné zvyšovanie potrieb maloletého dieťaťa jeho vekom a rastom životných nákladov, pričom v danej prejednávanej veci okrem bežného zvýšenia potrieb maloletého u tohto došlo aj k výraznej zmene pomerov spojených so zvýšením finančných výdavkov v súvislosti s jeho nástupom na povinnú školskú dochádzku. Touto okolnosťou došlo okrem zvýšenia bežných odôvodnených potrieb aj k zmene charakteru výdavkov spojených s platením priamych poplatkov v škole, nákupom školských potrieb, platenia akcií poriadaných školou či mimoškolských záujmových aktivít a pod. S námietkou otca, že maloletý nemá matkou tvrdené mesačné náklady sa odvolací súd nemohol stotožniť, keď v konaní boli preukázané a je potrebné ich považovať za oprávnené a primerané. Otec starostlivosť a výchovu maloletého osobne nezabezpečuje, preto je potrebné povedať, že za takejto situácie osobná starostlivosť matky o maloletého naďalej čiastočne nahrádza jej povinnosť finančne prispievať na jej výživu, a rovnako to znamená, že zvýšenú časť krytia odôvodnených potrieb maloletého musí zabezpečiť otec. Pokiaľ ide o možnosti a schopnosti otca, tieto súd prvej inštancie správne vyhodnotil a tieto sú aj podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé na pokrytie zvýšených odôvodnených potrieb maloletého, ktorých rozsah súd správne premietol do výšky zvýšeného výživného. Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. V posudzovanej veci súd prvej inštancie správne zohľadnil vyššie uvedené kritériá a správny je jeho záver, že otec nevyužíva všetky svoje možnosti a schopnosti vzhľadom na dosiahnuté vzdelanie a doterajšiu prax, aby sa zamestnal, resp. zabezpečil si dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému za stavu, že sa o maloletého osobne nestará a nemá ani iné vyživovacie povinnosti. Takýto prístup otca v žiadnom prípade nemôže byť na úkor maloletého, keďže prvoradou povinnosťou každého z rodičov je vyživovať svoje deti a to aj na vlastný úkor, keď výživa dieťaťa predchádza akékoľvek ďalšie výdavky rodiča a každý rodič je povinný predovšetkým zabezpečiť výživu svojich detí a až následne má právo použiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie vlastných potrieb. Aj z toho dôvodu pre stanovenie výšky výživného platí tzv. zásada potenciality a nie zásada fakticity zárobku, z ktorého dôvodu je pre určenie výživného rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosiahnuť, keby riadne využíval svoje schopnosti a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje preto, že tieto svoje schopnosti riadne nevyužíva. V súvislosti s námietkou otca o tom, že súd prvej inštancie v konaní dostatočne nezohľadnil jeho plnenia v prospech maloletého nad rámec výživného, odvolací súd udáva, že v konaní otec nepreukázal, že plnenie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému vo všeobecnosti,

aj nad rámec súdom určeného výživného v roku 2011, je v miere takých vecných a finančných plnení, ktoré je možné pri rozhodnutí o zvýšení výživného zohľadniť. Správne súd prvej inštancie neprihliadol na otcom tvrdené okolnosti o existencii jeho nesplatených finančných záväzkov, ktoré v žiadnom prípade nemôžu byť právnou skutočnosťou vyhodnotenou v neprospech maloletého. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd uzatvára, že na skutočnosti uvedené otcom v jeho odvolaní, ktoré pri svojom rozhodnutí súd prvej inštancie zohľadnil a aj správne vyhodnotil, nemožno prihliadať a považovať ich za dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia.

11. Určená výška výživného na maloletého spĺňa za daného zisteného skutočného stavu kritériá rozhodné pre určovanie výživného pre maloleté deti, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).